

Eduard van der Vorst

Eduard Hendrik Antonius Maria van der Vorst werd geboren op 30 juni 1916 te Amsterdam. Hij was de zoon van Eduard Hendrik de Vorst en Johanna Maria Faiomina Antonia Disch.

In oktober 1937 ging hij naar Nederlands Indië om dienst te nemen bij het KNIL. De katholieke van der Vorst was soldaat bij het 2e Bataljon 2e cie in Magelang.

Eduard was vaandrig en later hopman bij Scouting in Bandung.

Eén van de belangrijkste verzetsgroepen in Bandung is het Java-Legioen onder leiding van de Nederlandse kapitein De Lange. Groepen van Molukse ex-militairen sluiten zich bij hem aan. Scouts en scholieren worden ingezet voor verbindingdiensten. Onder hen zijn de scouts Herfi Bouman, Dick van Logchum en Gerard Schouten behoorde tot deze groep. De groep scouts stond onder leiding van hopman 'luitenant' W. van der Vorst. Gerard Schouten beschrijft later hoe hij zich bij deze groep aansloot; *In 1942 kreeg ik als oudste verkenners een verzoek om zich bij de voor hem onbekende vaandrig Van der Vorst te melden. Deze woonde bij de Familie van den Brink. De KNIL had de strijd niet vol kunnen houden. De vaandrig vroeg of ik wilde meehelpen om de guerrillastrijders die in het zuiden van de Preanger doorvochten, te bevoorraden. Wapens, munitie, medicijnen, benzine en conserven waren welkom. Met hulp van ander Scoutingvrienden kon ik direct aan de slag. De vijftienjarige Nederlands-Indische Herfi Bouman beschrijft: 'We moesten guerrilla's die hoog in de bergen zaten van allerlei etenswaren, wapens en munitie voorzien. Ook moest ik mensen met duistere praktijken bespioneren en 's nachts op de uitkijk staan. Dan droeg ik in een KNIL-rugzakje een deken tegen de kou.'*

De scouts werden bijeengebracht op een plantage in de bergen van de Preanger en werden daar geoefend door Indisch-Nederlandse, Ambonense, Menadonese en Timorese ex-KNIL-militairen. Er werden schietoefeningen gehouden die wijd en zijd te horen waren. De Kenpeitai werd gewaarschuwd en eind juli werd de onderneming overvallen. Er vielen twee doden. Van der Vorst werd gearresteerd en met hem ongeveer honderdzestig jongeren van wie een deel na hun vlucht gegrepen werd. De jongeren werden, na enige tijd in de Soekamiskin-gevangenis opgesloten te zijn geweest, naar een burgerinterneringskamp te Tijmahy overgebracht. Veel Scoutingvrienden in de verzetsorganisatie overleefden de oorlog niet.

Kapitein de Lange, Van der Vorst en John Douglas werden ter dood veroordeeld. Op 12 april 1943 nam een kleine groene auto de terdoodveroordeelden mee naar een kerkhofje bij Antjol bij Batavia. Zij moesten hun eigen graf graven (één graf voor hun drieën) en moesten daarna daarvoor knielen met hun handen gebonden en geblinddoekt. Op een teken van de commandant werden zij onthoofd. Hun lijken werden het graf in geschopt. De soldaten vulden het graf toen op.

Van der Vorst is later herbegraven in een verzamelgraf op het Nederlands ereveld Ancol te Jakarta.

Hij kreeg postuum het Oorlogsherinneringskruis met gespen.

In de verzetswijk in Almere dragen de straten de namen van Nederlandse verzetsstrijders in Nederland én Nederlands-Indië. Hier is ook de Java Legioenstraat te vinden, genoemd naar de verzetsgroep van jeugdige Nederlandse en Indisch-Nederlandse padvindsters (W.O.II).

Meer informatie

[Eduard Hendrik Antonius Maria van der Vorst \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog. Deel 11b. Eerste helft.](#)

[Nederlands-Indië II \(knav.nl\)](#)

[Verzetsmuseum | Persoonlijke verhalen](#)

[De Nederlandse Krijgsmacht - Lange, Reinder Gebbienus de](#)

[Verzetsmuseum | Belangrijkste verzetsgroepen in Nederlands-Indië](#)

[Pelita Nieuws nr.5 oktober 2020.pdf](#)

[Moesson | 15 oktober 1994 | pagina 31 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)